

вземамъ я и я нося Бретонъ и му казвамъ каки ми истината на всѣка цѣна, какво има дѣтѣто?"

Бретонъ я прѣслуша и ми отговори: "Малко е слабичко, нежно - особено внимание се иска за сърдцето му, но колкото за това, отъ което се страхувате, извадете го отъ ума си".....Прѣдставете си, азъ бѣхъ помислилъ за менингитъ..."

ЖАНЪ: Безумие!.....

ШАРИЕ: Тогава, драги ми, азъ прѣгърнахъ Бретонъ съ хленчъ..... Слѣдѣ това - азъ бѣхъ тогава ѳще ѡладъ - всичко се свѣрши..... азъ заживѣхъ само за това дѣтенце..... азъ прѣстанахъ да бѫда мѫжъ, азъ станахъ само баща.....

ЖАНЪ: Тя Ви отвръща на нежността съ нежность.

ШАРИЕ: Сега, когато си помисля, че скоро ще я загубя...

ЖАНЪ: Да я загубите, каква гродна сума?

ШАРИЕ: /съ голѣмо вѣлнение/ Тази е истината. Тя беше моя, сега тя става всесѣло Ваша..... Това е жи вотътъ! Азъ съмъ много доволенъ отъ този бракъ